

ὄντι δὲ ὄντι ἀπεψία, καὶ οὐ μὴ ἐδωμάτω κρα- A
 ῖσται ἢ οὐσίς, τὰ ὑφ' ἑσθ' ἐτάτα, εἰς κύνιν
 καὶ κοιλίαν ἀποκρίνεται· ἐξ ἐρίων δὲ ζῶα
 γίνονται, δι' ὃ καὶ ἀυξάνονται ταῦτα ἐν γήρᾳ
 καὶ νόσῳ· οὕτως ἐν τῇ γῆ, τὰ ὑφ' ἐκ πε-
 πτωμένης τῆς ἑσθ' γίνονται καὶ ἀυξάνεται,
 τὰ δ' ἐκ ἀπειθ' ἀμείτων καὶ ἐναντίας ἐχόν-
 των· ἢ δὲ γεωργία, πᾶσι καὶ ἐσθ' ἰσχυρῶς
 τῶν ἑσθ' ἐξ ἧς σμίσσονται οἱ ἡμερο- B
 κερτοί· ἀ' ὑφ' οὗ ἐκ τοιαύτης γίνονται ἡμέ-
 ρητικὸς, ἡμεροσ κελεῖται, διὰ τὸ δότ' ἐξ ἧς
 ἀφελείθαι, ὡς περ' ἀυξάνουσα· ὅσα δ' μὴ
 δωμάται, ἢ καὶ ἐξ ἐναντίας ἐχόντος σμίσσεται-
 ται, ταῦτα ἀγείρα ὄντι, καὶ ἐκ ἐδάτε γίνονται
 ἐν γεωργήσῳ· ἢ γὰρ γεωργία φέρεται ἀπὸ
 ἀυξάνουσα· ἐκ γὰρ φθορᾶς γίνονται· ὅν καὶ ἢ
 κερτοί ὄντι· ἐν δὲ τῇ ἐξ ἀπὸ τῆς ἀφελεί-
 θου, ὅταν μέλιται ἀμείζουσι τῷ χυμῷ· C
 ἀποτεμῶν τὰ φύλλα, ὅπως ἐξ τῶν γῶν καὶ
 καταπατήσῳ, ὡς δότ' ἐξ ἧν τὸ ὕδωρ, αὐτῶν ἐν
 τῷ ἑσθ' γίνονται ἀπλείται τὸ παρῶν· ἢ ὅτι τῷ
 ὑφ' μὴ φθείρεθαι, τὸ ἀφελείθαι αἶπνον,
 κοιλίαν τὸ ὕδωρ σήπαι· ἢ δὲ ἑσθ' ἡ ἀφ' αὐ-
 ἀφίει εἰς τὸν βλαστὸν, εἰσέρχεται εἰς αὐτῶν·
 ὡς ἀφ' ἡν αὐτῶν μελίσσεται γίνονται, ἢ ἀφ' ἡν
 παραβλαστῶνται ἀφ' ἡν [ρίζας,] ὡς- D
 περ' τὰ κρόμμυα καὶ γὰρ ταῦτα, ἐὰν μὴ τις
 ἐκ τῆν ἐπέτεια, ἀλλ' ἐάσῃ τὸν χυμῶνα, πολ-
 λαπλάσια γίνονται· τὰ ὑφ' οὗ κρόμμυα, ἢ
 παραβλαστῶντων ὄντι· ἢ ὅτι ῥάφανος, οὗ ὡς
 ἀφ' ἡν αὐτῶν γίνονται παρῶν, διὰ τὸ πᾶ-
 σαν λαμβάνει τῶν ἑσθ'· ἐν δὲ τῇ
 ἐὰν τις σπύρις ἢ κολοκύνθας πᾶσι ῥέειν
 τῶν, ὅταν ἀφ' ἡν αὐτῶν, καὶ εἰς τὸ φρέαρ E
 δότ' ἐξ ἧν, γίνονται δι' ἧς χλωροῖν δό-
 τ' ἢ τὸ δότ' τῶ ὕδατος ἀπ' αὐτῶν ἡφ' ἡν
 λυεῖ ἐκ κερτοῦ καὶ παρῶν δαίλωντα· καὶ τὸ
 δότ' ἐξ ἧν τῶν, καὶ τὰ πᾶσι τῶν τῶν
 τὰ ὑφ' ἡν τῶν τῶν δὲ διαμείβειν αἶπνον, τὸ ἔχειν
 ἑσθ' ἐκ κερτοῦ ἢ ἡν [καὶ γὰρ ἐὰν τις
 ἀφελείθαι τῶν βλαστῶν ὅταν κερτοφορῶσι,
 καὶ δότ' ἐξ ἧν ἀφελείθαι καὶ καταπατήσῳ τῶν
 γῶν πᾶσι τῶν ῥίζας ἀφελείθαι οἷον σπύρις,
 ὡς ἀφ' ἡν αὐτῶν σπύρις αὐτῶν ἢ ἡν ῥίζων·] οὐ γὰρ ἢ
 ἐκ σπύρις ἢ ἀφ' ἡν ἀφελείθαι· ἀφ' ἡν ὅτι αὐτῶν
 ἢ ἀφ' ἡν ἀφελείθαι οἷον σπύρις, διὰ τὸ πολὺ

quod certè cruditas est, & vbi naturæ vi-
 res superare non queunt, abscedunt qui-
 dem in vesicam, & aluum, quæ in prom-
 ptu maximè sunt, aliqua verò animal pro-
 ducunt: itaque in senectute, & morbis hæc
 augentur: sic in terra alia concocto ali-
 mento & consistunt, & augentur, alia ex-
 crementis, aduersâque concretionem oriun-
 tur. Culturz autem officij est, vt conco-
 quat, reddatque efficax alimentum, quo
 genus mite, vrbânũque fructuum consi-
 stit. Quæ igitur in mitigatione, informa-
 tionèque huiuscemodi creantur, hæc vrbâ-
 bani vocabulo significamus, eo quòd so-
 lertia hominis educata quasi, eruditique,
 meliora euadunt. Quæ autem cura adhi-
 bita mitescere nequeunt, aut etiam aduer-
 so habitu loci sui generis prodeunt, hæc
 syluestria sunt, & rustica cultisque viuere
 nolunt. Cultus enim, dum ea melioribus
 instituire moribus contendit, deprauat,
 atque peruerit: quippe cùm à sua natura
 desciscere nequeant, quæ orta sunt ex cor-
 ruptione: quo in genere cappariss quoque
 profectò est. 13 Cur si quis radicularum
 folia tempore hyberno, cùm maximè vi-
 gent, abscederit, & terram pedibus com-
 planarit, conculcaritque, vt imbrem nul-
 lum admittere possit, radice ipsa per æ-
 statem amplitudine mira increfcent? An
 propterea quia ne corrumpantur, causa
 conculcandi soliditas est, quæ humorem
 putrefacere prohibet: alimentum verò,
 quòd aliter ad germen sursum transmit-
 teretur, radix sibi ipsa totum dispensat: ita-
 que vel amplior fiat, necesse est, vel suo
 de latere radices alias mittat germinans
 modo ceparum: has enim multiplices ef-
 fici nouimus, si quis annuus non euellat,
 sed tempore hyberno relinquat. At cùm
 vim istam procreandi, vt lateri ceparum
 natura dedit, sic radicularum negarit, nec-
 esse profectò est, ipsas illas crassescere ni-
 miam ob copiam alimentum. 14 Cur si quis
 cucurbitas, aut cucumeres apud puteum
 fitos in ipsum dimiserit puteum tempe-
 stinos, benèque operuerit, virides per an-
 num totum seruabit? An quòd vapor aque
 refrigerans efficit ne asficentur, seruât-
 que virides, & vegetiores: & obturatio il-
 la, & spiritus satialere possunt, quæ iam
 in plenum creuerunt: permanendi verò
 facultas propterea datur, quòd relictis ra-
 dicibus suppetit alimentum. Nam si quis
 cùm fructificauerit, detractis farmentis,
 præcisâque planta terram aggerarit, con-
 culcaritque circum radices, cucumeres

faciet præcoques, utpote cùm radix valeat conferuari. Haud enim cucumeres an-